

„И вкъщи пакъ учениците му попитаха Го за същото.“ И донесъ още хората задаватъ същия въпросъ. И донесъ още сръщате хора, които се оплакватъ, че нѣматъ кѣща, пари, нѣматъ възможностъ да пращатъ децата си на училище. Щомъ нѣматъ кѣща, това показва, че майката е умрѣла. Да умре майката, това е лошъ признакъ. Майката трѣбва да живѣе, колкото и синътъ живѣе, да внесе нѣщо ценно въ него. Синъ, на когото майката е умрѣла рано, е лишенъ отъ много блага. Майката на човѣчеството умрѣ преди осемъ хиляди години, като остави Адамъ и Ева сираци. Това бѣше наказанието имъ. Тѣ трѣбваши да минатъ презъ голѣми страдания, за да възприематъ по другъ начинъ това, което не получиха направо отъ майка си. Ако майката на човѣчеството бѣше жива, нѣмаше да има страдания на земята. Всѣки човѣкъ има по една майка. Умре ли тя, умѣть му се помрачава, сърдцето му се втвърдява, и любовъта престава да действува. Той не вижда вече нищо красиво. Кѣщата му постепенно се разрушава, не влиза вече въ нея Учителятъ съ учениците си, не се разисква вече по въпроса, върху който Христосъ е говорилъ. Стихътъ, въ който се назова „Ще изпратя Духа си да ви научи“ подразбира, именно, Божествената майка. Велико благо е за човѣка да бѫде Божествената майка, т. е. Любовъта въ него. Тя е нѣжна, деликатна, отзивчива. Който не я слуша, той остава самъ. Тя се отдалечава отъ него. Докато Божествената майка е въ човѣка, той има всички благоприятни условия за реализиране на своите желания. Той лесно разрешава задачите си, лесно се справя съ своите мѫчнотии.

Сега ще ви дамъ една формула за разрешение: Брашното се пренася отъ воденицата съ кола. Колелата, оситѣ на колелата и конетѣ се движатъ; неподвижни оставатъ само поводитѣ на конетѣ. Разрешението е следното: каквото е отношението между колелата и оситѣ, между конетѣ и поводитѣ, такова е отношението между правдата и неправдата отъ една страна, и между любовъта и мѫдростта отъ друга страна. Значи, само любовъта и мѫдростта могатъ да движатъ колелата на нашия животъ. Колелата се движатъ по крива линия, конетѣ — въ права линия, а поводитѣ оставатъ неподвижни. Поводитѣ представляватъ правдата, оситѣ —